

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720202587
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720202587.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v spore žalobcu: C., zast. Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovaným: 1/ RESIDENT group, s.r.o., so sídlom Pod Lachovcom 1727/55, Púchov, IČO: 50 338 684, a 2/ roso build group s.r.o., so sídlom Streženice 15, IČO: 50 050 389, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. októbra 2020, č.k. 5C/34/2020-68, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

[1] Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom II. nepriznal žalovaným náhradu trov konania. Rozhodoval na základe návrhu žalobcu, aby súd neodkladným opatrením zakázal žalovaným nakladať s tam špecifikovanými ich nehnuteľnosťami. Uviedol, že žalovaný uzatvoril so spoločnosťou MBR - stav, s.r.o. ako pôvodným veriteľom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj pozemkov. Žalovaní mali na základe kúpnej zmluvy nadobudnúť vlastnícke právo k pozemkom, pričom žalovaný 1/ neuhradil 3. časť kúpnej ceny vo výške 56.500 eur v lehote splatnosti (pohľadávka 1), a žalovaný 2/ neuhradil 4. časť kúpnej ceny vo výške 56.500 eur v lehote splatnosti, (pohľadávka 2), pričom zvyšok nároku kupujúceho predstavuje sumu 46.500 eur. Pôvodný veriteľ dňa 13.8.2020 uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky - nároku pôvodného veriteľa na zaplatenie kúpnej ceny. Žalovaní si svoj záväzok doposiaľ nespĺnili, v omeškani so zaplatením kúpnej ceny sú viac ako 6 mesiacov. Žalobca z dostupných informácií na internete zistil, že uspokojenie jeho nárokov je ohrozené vzhľadom na právne a iné úkony, ktoré žalovaní vykonávajú. Súd po preskúmaní veci mal za to, že nie je nevyhnutné riešiť túto situáciu neodkladným opatrením. Žalobca sa ako postupník domáhal vydania neodkladného opatrenia s tvrdením, že je právnym nástupcom spoločnosti MBR - stav, s.r.o. ako postupcom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.8.2020. Súd konštatoval, že žalobca neosvedčil, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu. Túto povinnosť nemožno relevantne subsumovať len pod doloženie zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.8.2020, bez listín doručených dlžníkom, ktoré by preukazovali postúpenie pohľadávky voči dlžníkom, a to buď oznámením zo strany postupcu o postúpení pohľadávky, alebo preukázaním zmluvy o postúpení zo strany postupníka. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že žalobca neosvedčil svoju aktívnu vecnou legitímáciu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko z predložených listín nebolo riadne osvedčené, že by žalobca alebo jeho právny predchodca postúpenie pohľadávky žalovaným oznámili relevantným spôsobom. Keby sa žalobca aj domnieval, že išlo o platné postúpenie s platným oznámením žalovaným s poukazom na predĺžené listiny - doručky, z týchto nie je možné osvedčiť, kto listinu posielal, komu sa listina doručovala a čo bolo obsahom doručovania, keďže z predložených doručení boli osvedčené len údaje vo forme čísel a písmen, ktoré súd nemá možnosť bližšie konkretizovať. Na tomto základe súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol. Súd ďalej nad rámec uvedeného

skonštatoval, že základným predpokladom obmedzenia dispozičného práva pre vzťah k určitej veci alebo k určitému právu je reálna držba spornej veci alebo práva. Nebolo osvedčené, že žalovaní sú skutočnými vlastníkmi alebo oprávnenými držiteľmi nehnuteľnosti zapísaných na LV č. 3310 (absentuje tento list vlastníctva). Predložená kúpna zmluva nemá konštitutívny charakter reálne nadobudnutého vlastníckeho práva alebo práva oprávnenej držby. Nebolo ani osvedčené, že by žalovaní realizovali, resp. mali v úmysle realizovať scudzovacie právne úkony vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. 3310. Zhodnotením všetkých skutočností by mal súd aj v tomto prípade za to, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov v zmysle jeho návrhu a z dôvodu absencie je nebezpečenstva hroziacej ujmy by návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

[2] Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Mal za to, že závery súdu vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Hmotnoprávne predpokladom k tomu, aby sa tretia osoba stala veriteľom pohľadávky, je právny úkon medzi tou osobou a aktuálnym veriteľom pohľadávky. Zákon v tejto súvislosti nevyžaduje žiadne iné podmienky, ani súhlas dlžníka, čo explicitne vyplýva aj z ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Momentom nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa stáva postupník veriteľom pohľadávky, pričom na neho prechádzajú všetky práva spojené s postúpenou pohľadávkou. Žalobca sa veriteľom pohľadávky stal v momente uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, kto a akým spôsobom postúpenie pohľadávky dlžníkovi mal oznámiť či preukázať. Toto dodatočné oznámenie či preukázanie nemá žiadny vplyv na to, že postupník je už veriteľom pohľadávky a prešli na neho všetky práva spojené s pohľadávkou. Poukázal tiež na to, že C. ktorý podpisoval zmluvu o postúpení pohľadávky v mene spoločnosti MBR - stav, s.r.o., je súčasne aj konateľom žalovaného 2/, preto možno len ťažko pochybovať o tom, že by žalovaný 2/ nemal vedomosť o tomto postupe, keďže zmluvu podpisovala osoba, ktorá je zároveň konateľom žalovaného 2/. O aktívnej legitímácii z uvedeného dôvodu nemôžu existovať rozumné pochybnosti, a pokiaľ súd prvej inštancie túto pochybnosť založil na tom, že nemá preukázané oznámenie o postúpení pohľadávky alebo jej preukázanie postupcom, jeho záver vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej sa žalobca nestotožnil s tým, že súd prvej inštancie nemal za osvedčené vlastníctvo žalovaných na pozemku s LV č. XXXX. Predložil všetky relevantné doklady, z ktorých musel mať súd prinajmenšom osvedčené, že žalovaní sú vlastníkmi predmetných nehnuteľností. Na dôvodnosti návrhu nemôže nič zmeniť ani fakt, že žalovaní nerealizujú scudzovacie úkony vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX. Z listín priložených k návrhu okrem iného vyplýva, že žalovaní sú dlhodobo v omeškaní s platením kúpnej ceny, pričom túto odmietajú zaplatiť aj napriek viacerým výzvam. Svoj záväzok jednoducho ignorujú. Z listu vlastníctva vyplýva, že žalovaní vlastní celý rad nehnuteľností, ktoré podľa údajov v katastri nehnuteľností celkom zjavne scudzujú. Existuje teda riziko, že žalovaní svojej nehnuteľnosti scudzia a jeho nároky nebudú môcť byť uspokojené. Upozornili, že nariadenie neodkladného opatrenia by nebolo dotknuté vlastnícke právo žalovaných v neprimeranom rozsahu. Mal za to, že osvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery. Žiadal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie.

[3] K podanému odvolaniu sa písomné vyjadrenie nebolo podané.

[4] Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

[5] Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

[6] Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

[7] Z obsahu podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca má obavu, že jeho pohľadávka voči žalovaným je ohrozená možným nesplnením, na základe čoho žiadal súd, aby zakázal žalovaným nakladať s ich nehnuteľnosťami. Zároveň žalobca v konaní neozrejmlil, prečo zastával názor, že ním sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

[8] Odvolací súd zastáva názor, že sledovaný účel návrhom žalobcu je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle § 343 ods. 1 CSP. Zriadením záložného práva na špecifikovaných nehnuteľnostiach dlžníkov (žalovaných) na zabezpečenie pohľadávky veriteľa (žalobcu) by bol sledovaný účel žalobcu plne zabezpečený. Treba upozorniť v tejto súvislosti na to, že pokiaľ žalobca návrhom žiada vydať neodkladné opatrenie, súd nemôže tento návrh, hoci ním sledovaný účel možno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, posúdiť ako návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a následne ho vydať. V takom prípade je naopak potrebné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

[9] Na základe uvedeného bol preto správny záver súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP).

[10] O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným, ktorí bol v odvolacom konaní plne úspešní, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

[11] Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).